

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 23ης Μαρτίου 2011

σχετικά με την κρατική ενίσχυση αριθ. C 39/07 που χορήγησε η Ιταλία στη Legler S.p.A.

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2011) 1758]

(Το κείμενο στην ιταλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2012/51/ΕΕ)

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εφεξής «Συνθήκη»), και ιδίως το άρθρο 108 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

Έχοντας υπόψη τη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, και ιδίως το άρθρο 62 παράγραφος 1, στοιχείο α),

Έχοντας υπόψη την απόφαση της Επιτροπής να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 108 παράγραφος 2 της Συνθήκης⁽¹⁾,

Αφού κάλεσε τα ενδιαφερόμενα μέρη να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σύμφωνα με τα ανωτέρω άρθρα, και έχοντας υπόψη τις παρατηρήσεις αυτές,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

I. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

- (1) Στις 5 Απριλίου 2007, έξι μήνες μετά τη χορήγηση της ενίσχυσης διάσωσης που ενέκρινε η Επιτροπή, καθώς θεωρήθηκε συμβατή με την εσωτερική αγορά⁽²⁾, η Ιταλία κοινοποίησε ένα σχέδιο αναδιάρθρωσης της Legler S.p.A.
- (2) Στις 25 Σεπτεμβρίου 2007 η Επιτροπή κίνησε τη διαδικασία επίσημης έρευνας για το σχέδιο αναδιάρθρωσης⁽³⁾. Στις 30 Νοεμβρίου 2007 διαβιβάστηκαν πληροφορίες από την Ιταλία.
- (3) Στις 10 Δεκεμβρίου 2007 η Επιτροπή έλαβε παρατηρήσεις από τρίτο ενδιαφερόμενο μέρος, οι οποίες διαβιβάστηκαν στην Ιταλία στις 3 Μαρτίου 2008 και στις οποίες η Ιταλία απάντησε στις 20 Μαΐου 2008.
- (4) Στις 23 Ιουλίου 2008 οι ιταλικές αρχές απέσυραν την κοινοποίηση του σχεδίου αναδιάρθρωσης, δηλώνοντας την εγκατάλειψή του.
- (5) Στις 8 Αυγούστου 2008, 22 Οκτωβρίου 2008, 9 Φεβρουαρίου 2009, 4 Σεπτεμβρίου 2009 και 17 Μαρτίου 2010 η Επιτροπή ζήτησε πρόσθετες πληροφορίες και οι ιταλικές αρχές απάντησαν με τις επιστολές της

⁽¹⁾ ΕΕ C 289 της 1.12.2007, σ.22.

⁽²⁾ ΕΕ C 159 της 12.7.2007. Η ενίσχυση διάσωσης εγκρίθηκε για την περίοδο 5 Οκτωβρίου 2006 – 5 Απριλίου 2007.

⁽³⁾ Βλέπε υποσημείωση 1.

26ης Σεπτεμβρίου 2008, 1ης Δεκεμβρίου 2008, 3ης Ιουνίου 2009, 6ης Οκτωβρίου 2009, 24ης Φεβρουαρίου 2010 και 20ής Απριλίου 2010.

II. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ

II.1. Ο δικαιούχος

- (6) Η Legler S.p.A. είναι η μητρική εταιρεία ενός ομίλου υφαντουργικής παραγωγής (εφεξής «Legler», «ο όμιλος» ή «η εταιρεία»), ο οποίος ιδρύθηκε το 1863 και, κατά την περίοδο κίνησης της διαδικασίας επίσημης έρευνας, εσυγκροτείτο από διάφορα νομικά πρόσωπα και, συγκεκριμένα, τις: Legler Ottana S.p.A., Legler Siniscola S.p.A. και Legler Macomer S.p.A. Η Legler S.p.A. είχε μειοψηφική συμμετοχή στη Legler Maroc SA και ποσοστό 40 % της Legler Ottana S.p.A. Την πλειοψηφική συμμετοχή στη Legler S.p.A. είχε ο όμιλος Piltar Ltd (εφεξής «Piltar»).
- (7) Το 2007 η Legler απασχολούσε 1 213 εργαζομένους⁽⁴⁾ και διέθετε εγκαταστάσεις στη Σαρδηνία (στο Macomer της επαρχίας του Oristano και στη Siniscola και την Ottana της επαρχίας του Nuoro) και στη Λομβαρδία (στο Ponte San Pietro της επαρχίας του Bergamo). Ο κύκλος εργασιών του ομίλου ήταν 101 εκατ. ευρώ το 2006 και 30,9 εκατ. ευρώ τον Σεπτέμβριο του 2007.
- (8) Η κύρια δραστηριότητα της Legler συνίστατο στην παραγωγή υφάσματος denim υψηλής ποιότητας, για το οποίο η εταιρεία κατείχε ηγετική θέση στην Ιταλία και στη Γερμανία και ήταν σημαντικός προμηθευτής στη Γαλλία και στην Μπενελούξ. Σύμφωνα με τις ιταλικές αρχές, η αγορά του denim περιλαμβάνει δύο τομείς: τον τομέα των έτοιμων ενδυμάτων για πολύ γνωστές εταιρείες (κύριος τομέας δραστηριότητας της Legler) και τα προϊόντα ευρείας κατανάλωσης, όπου ο ανταγωνισμός βασίζεται κυρίως στις τιμές. Οι κύριοι ανταγωνιστές της Legler ήταν ιταλικές, ελληνικές, γαλλικές, τунησιακές, τουρκικές και ιαπωνικές εταιρείες. Η Legler αντιμετώπισε τις πρώτες δυσκολίες το 2003, όταν ένα σημαντικό τμήμα της παραγωγής μεταφέρθηκε στην Ασία ή στη Νότια Μεσόγειο.
- (9) Στις 30 Μαΐου 2007, στο διοικητικό συμβούλιο της επενδυτικής εταιρείας SFIRS S.p.A. της περιφέρειας της Σαρδηνίας, αποφασίσθηκε η εξαγορά έναντι 450 000 ευρώ μιας πίστωσης ονομαστικής αξίας 17 εκατ. ευρώ της υπό εκκαθάριση Intex S.p.A. έναντι των Legler S.p.A. και Legler Siniscola S.p.A.

⁽⁴⁾ Το στοιχείο αναφέρεται στον αριθμό των ατόμων που εργάζονταν στην εταιρεία με πλήρη απασχόληση σε όλη την υπό εξέταση περίοδο.

- (10) Στην ίδια συνεδρίαση αποφασίσθηκε επίσης η μετατροπή σε κεφάλαιο της Legler ενός τμήματος της πίστωσης ύψους 14,5 εκατ. ευρώ εκ της συνολικής πίστωσης των 17 εκατ. ευρώ.
- (11) Στις 31 Μαΐου 2007, στο πλαίσιο της συνέλευσης των μετόχων της Legler, η SFIRS έγινε μέτοχος της Legler. Κεφαλαιοποιώντας τμήμα του χρέους (debt to equity swap) ονομαστικής αξίας 14,5 εκατ. ευρώ, η SFIRS εξαγόρασε το 49 % των κοινών μετοχών [και το 100 % των προνομιακών ⁽⁵⁾] της Legler S.p.A. Το υπόλοιπο 51 % κατείχε η Piltar.
- (12) Τον Ιανουάριο του 2008 η SFIRS αποφάσισε να παραχωρήσει τη συμμετοχή της στη Legler S.p.A. και το υπόλοιπο των απαιτήσεων της έναντι της Legler και εξέδωσε πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος για την από κοινού εξαγορά της συμμετοχής της και των πιστώσεών της.
- (13) Η επιλεγείσα προσφορά της εταιρείας Ferratex s.r.l. (εφεξής «Ferratex») προέβλεπε συνολικό ποσόν 2 000 001 ευρώ. Σύμφωνα με τις ιταλικές αρχές, η τιμή ανταποκρινόταν στην αγοραία αξία των συνολικών απαιτήσεων της SFIRS έναντι της Legler και των ελεγχόμενων της, την οποία υπολόγισε ανεξάρτητος πραγματογνώμονας σε 2 εκατ. ευρώ, επαυξημένη με το συμβολικό ποσόν του 1 ευρώ για τη συμμετοχή της SFIRS στη Legler, επίσης βάσει εκτίμησης ανεξάρτητου πραγματογνώμονα. Η πώληση πραγματοποιήθηκε την 25η Ιανουαρίου 2008.
- (14) Η Legler τερμάτισε ωστόσο τις δραστηριότητες στις διάφορες εγκαταστάσεις την περίοδο από τον Δεκέμβριο του 2007 έως τον Αύγουστο του 2008 και έκτοτε όλες οι μονάδες έμειναν εκτός παραγωγής.
- (15) Στις 23 Ιουλίου 2008 η Legler S.p.A. τροποποίησε το όνομα της εταιρείας σε Texfer S.p.A. και η αλλαγή αυτή είχε επιπτώσεις στις ονομασίες των ελεγχόμενων της εταιρειών, οι οποίες έγιναν Texfer Ottana S.p.A., Texfer Siniscola S.p.A. και Texfer Macomer S.p.A.
- (16) Στις 18 Αυγούστου 2008 η μητρική εταιρεία του ομίλου κηρύχθηκε σε κατάσταση αφερεγγυότητας από το αρμόδιο δικαστήριο και στις 13 Νοεμβρίου 2008 έγινε δεκτή στην πτωχευτική διαδικασία «έκτακτης διαχείρισης» από κοινού με τις ελεγχόμενες της.
- (17) Η εγγύηση που χορηγήθηκε ως ενίσχυση διάσωσης κατεβλήθη από την τράπεζα λίγο μετά τη διαπίστωση της μη εξόφλησης του δανείου για τη διάσωση εκ μέρους της

Legler. Συνεπώς, το αρμόδιο υπουργείο αποπλήρωσε το δάνειο με τους σχετικούς τόκους στις 16 Σεπτεμβρίου 2008.

- (18) Στις 21 Οκτωβρίου 2010 η Texfer S.p.A. κηρύχθηκε σε κατάσταση πτώχευσης, όπως και οι Texfer Ottana S.p.A., Texfer Siniscola S.p.A. και Texfer Macomer S.p.A., στις 17 και 18 Νοεμβρίου 2010.

Χρηματοοικονομική κατάσταση του δικαιούχου

- (19) Το 2006 η καθαρή θέση της Legler ήταν αρνητική κατά - 8,6 εκατ. ευρώ, ενώ το 2005 ήταν ακόμη θετική (17,2 εκατ. ευρώ). Το 2006 οι ζημιές της εταιρείας έφταναν τα 25,9 εκατ. ευρώ, ενώ το 2005 ήταν 28,1 εκατ. ευρώ. Ο κύκλος εργασιών της ήταν 101,4 εκατ. ευρώ το 2006 και 124,2 εκατ. ευρώ το 2005. Η λειτουργική κερδοφορία (EBITDA) ήταν - 10,9 το 2006 και - 0,7 το 2005. Αύξηση παρουσίαζαν επίσης οι υποχρεώσεις για τους τόκους.
- (20) Στις 30 Νοεμβρίου 2007 η καθαρή θέση της Legler ήταν αρνητική κατά 16,3 εκατ. ευρώ. Οι ζημιές κατά την περίοδο 2003-2007 είχαν φτάσει τα 94,9 εκατ. ευρώ και η κατάσταση της εταιρείας παρουσίαζε σταδιακή επιδείνωση με αύξηση των ζημιών και μείωση του κύκλου εργασιών.
- (21) Από τις 13 Νοεμβρίου 2008 ο όμιλος ετέθη σε πτωχευτική διαδικασία σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, η οποία ολοκληρώθηκε με την πτώχευση (βλέπε αιτιολογικές σκέψεις 16-18).

II.2. Τα μέτρα αναδιάρθρωσης

- (22) Το σχέδιο αναδιάρθρωσης («βιομηχανικό σχέδιο») που κοινοποιήθηκε από την Ιταλία (εφεξής «το σχέδιο») προέβλεπε διάρκεια τριών ετών (2007-2009) και τρία μέτρα: i) 13 εκατ. ευρώ ως μεσοπρόθεσμη εγγύηση για την περίοδο αναδιάρθρωσης, αντί της εγγύησης των έξι μηνών που είχε εγκριθεί ως ενίσχυση διάσωσης ⁽⁶⁾, ii) 13,2 εκατ. ευρώ ως επιδότηση και iii) 13 εκατ. ευρώ για κεφαλαιοποίηση του χρέους. Ωστόσο, στις 31 Μαΐου 2007 η SFIRS προέβη στην κεφαλαιοποίηση χρέους ονομαστικής αξίας 14,5 εκατ. ευρώ.
- (23) Παρά την υποβολή του «βιομηχανικού σχεδίου» για την περίοδο 2007-2009, οι ιταλικές αρχές υποστήριζαν ότι η περίοδος αναδιάρθρωσης θα ξεκινούσε την 1η Ιουνίου 2007 και θα τερματιζόταν στα τέλη του 2012. Προκειμένου να αποδειχθεί ότι η αναδιάρθρωση της εταιρείας επρόκειτο να συνεχιστεί από το 2009 έως το 2012, κοινοποιήθηκαν μόνον οι ταμειακές ροές και η εξέλιξη του παθητικού της νεοσυσταθείσας εταιρείας (NewCo).

⁽⁵⁾ Οι προνομιακές μετοχές παρείχαν στον μέτοχο δικαίωμα προτίμησης στην κατανομή των κερδών και στην εξόφληση του κεφαλαίου σε περίπτωση διάλυσης της εταιρείας.

⁽⁶⁾ Ήτοι έως την 31η Δεκεμβρίου 2012.

- (24) Υπό αυτήν την ευρύτερη προοπτική, το συνολικό κόστος για τη σύσταση μιας νέας εταιρείας από τη συγχώνευση της Legler S.p.A. με τις ελεγχόμενες της στη Σαρδηνία έφτανε τα 106,2 εκατ. ευρώ, εκ των οποίων 86,7 εκατ. είχαν ως προορισμό μια ευρεία αναδιοργάνωση του ομίλου και το υπόλοιπο την ανασύσταση του κεφαλαίου και την κάλυψη των ζημιών.
- (25) Η κύρια δραστηριότητα της υπό σύσταση νέας εταιρείας θα ήταν επικεντρωμένη στον μεγαλύτερο παραγωγικό τομέα της, ήτοι στα υφάσματα denim υψηλής ποιότητας, ενώ οι άλλες δύο γραμμές παραγωγής (κοτλέ και φλοκωτά) θα ανέστελλαν τη λειτουργία τους. Παράλληλα, η γεωγραφική διάταξη του ομίλου θα επικεντρωνόταν και αυτή σε δύο μόνο μονάδες παραγωγής (Siniscola και Ottapa), αμφότερες στην ίδια περιφέρεια. Οι υπόλοιπες μονάδες θα επωλούντο, καλύπτοντας έτσι τη χρηματοδότηση από ίδιους πόρους της Legler και μειώνοντας παράλληλα το κόστος για την ενέργεια, τις μεταφορές και τη μισθοδοσία. Το σχέδιο δεν περιελάμβανε τη μονάδα του Macomer⁽⁷⁾.
- (26) Το σχέδιο προέβλεπε επίσης την προσχώρηση ενός νέου μετόχου μαζί με τη SFIRS και επεσήμαινε την ανάγκη ορισμένων ιδιωτικών πιστώσεων για την προβλεπόμενη αναδιοργάνωση.

II.3. Λόγοι που οδήγησαν στην κίνηση της διαδικασίας

- (27) Στην απόφαση κίνησης της διαδικασίας η Επιτροπή εξέφραζε αμφιβολίες για το γεγονός ότι η κεφαλαιοποίηση του χρέους δεν περιείχε στοιχεία κρατικής ενίσχυσης. Η Επιτροπή αμφέβαλλε ότι, υπό τις ισχύουσες συνθήκες, ένας ιδιώτης επενδυτής θα ήταν διατεθειμένος να ανταλλάξει τις απαιτήσεις του με μετοχές, ιδίως όταν τμήμα των δραστηριοτήτων της εταιρείας είχε διακοπεί προ αρκετών μηνών και οι ιταλικές αρχές δεν είχαν υποβάλει στην Επιτροπή εναλλακτικό σχέδιο που θα αποδείκνυε ότι, σύμφωνα με την άποψη της SFIRS, η επένδυση στον όμιλο Legler και η ανάληψη των εξόδων αναδιάρθρωσης συνέφερε περισσότερο από οικονομική άποψη σε σχέση με την εκκαθάριση της εταιρείας.
- (28) Όσον αφορά το συμβιβάσιμο της ενίσχυσης με την εσωτερική αγορά βάσει των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων⁽⁸⁾ (εφεξής «κατευθυντήριες γραμμές για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση»), η Επιτροπή αμφέβαλλε καταρχάς αν ο βασικός μέτοχος, Piltar, θα μπορούσε να ανταποκριθεί στις δυσκολίες της Legler και αν υπήρξε αυθαιρετη κατανομή του κόστους στο εσωτερικό του ομίλου.
- (29) Κατά δεύτερο λόγο, η Επιτροπή αμφέβαλλε ότι το σχέδιο θα μπορούσε να αποκαταστήσει τη μακροχρόνια βιωσιμότητα, δεδομένου ότι η προβλεπόμενη διάθεση του ενεργητικού και

των γραμμών παραγωγής θεωρήθηκε μάλλον ασαφής και πολλές προβλέψεις σχετικά με τις μελλοντικές επιχειρησιακές συνθήκες μη αληθοφανείς, λαμβανομένης υπόψη της διακοπής της παραγωγής της Legler. Επίσης, προέβαλλε αμφιβολίες όσον αφορά το γεγονός ότι τα προτεινόμενα αντισταθμιστικά μέτρα ήταν πραγματικά και υπερέβαιναν τα αναγκαία για την αποκατάσταση της βιωσιμότητας, ότι το ύψος της εισφοράς ιδίων κεφαλαίων ήταν επαρκές και ότι είχε τηρηθεί η αρχή της εφάπαξ ενίσχυσης.

- (30) Τέλος, η Επιτροπή είχε ζητήσει από τις ιταλικές αρχές να παράσχουν πληροφορίες όσον αφορά τα σημεία επί των οποίων διατύπωνε αμφιβολίες (προέλευση των πιστώσεων SFIRS, λεπτομερείς πληροφορίες για την Piltar και την κατανομή του κόστους εντός του ομίλου, αντισταθμιστικά μέτρα, συγκεκριμένες πιθανότητες εξεύρευσης νέου μετόχου και πρόσβασης στις αναγκαίες ιδιωτικές χρηματοδοτήσεις για την αναδιάρθρωση της Legler).

III. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΤΡΙΤΟΥΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΟΥΣ

- (31) Με επιστολή της 14ης Δεκεμβρίου 2007, ένας τρίτος ενδιαφερόμενος υπέβαλε παρατηρήσεις σχετικά με την απόφαση κίνησης της διαδικασίας και επεσήμανε το στρεβλωτικό αποτέλεσμα των εν λόγω μέτρων, υποστηρίζοντας ότι ο τομέας χαρακτηριζόταν από κατάσταση πλεονάζοντος παραγωγικού δυναμικού. Υπέβαλε επίσης στοιχεία σχετικά με το δυναμικό παραγωγής υφασμάτων denim παγκοσμίως για το 2006, ισχυριζόμενος ότι το πλεονάζον παραγωγικό δυναμικό σε παγκόσμιο επίπεδο ήταν 27 %.

IV. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

- (32) Οι ιταλικές αρχές παρουσίασαν καταρχάς τον τρόπο με τον οποίο η SFIRS είχε γίνει πλειοψηφικός μέτοχος της Legler. Τον Μάρτιο του 2007 η SFIRS είχε εξαγοράσει προς 450 000 ευρώ μια πίστωση της υπό εκκαθάριση εταιρείας Intex S.p.A. προς τις Legler S.p.A. και Legler Siniscola S.p.A. Στις 31 Μαΐου 2007 η SFIRS είχε χρησιμοποιήσει για κεφαλαιοποίηση τμήμα του χρέους αυτού, ονομαστικής αξίας 14,5 εκατ. ευρώ, εξαγοράζοντας έτσι το 49 % των κοινών μετοχών της Legler (ενώ η Piltar κατείχε το υπόλοιπο 51 %) και το 100 % των προνομιακών⁽⁹⁾.
- (33) Κατά δεύτερο λόγο, οι ιταλικές αρχές διευκρίνιζαν ότι η Piltar ήταν απλώς όργανο ελεγχόμενο από φυσικά πρόσωπα. Η εταιρεία είχε ιδρυθεί με σκοπό την εξαγορά μιας συμμετοχής στη Legler και δεν ανέπτυξε καμία άλλη εμπορική δραστηριότητα. Επίσης, οι ιταλικές αρχές επεσήμαναν ότι η Piltar είχε προ πολλού εκδηλώσει την πρόθεση να μην υποστηρίξει χρηματοδοτικά την εταιρεία και να παραχωρήσει σταδιακά τη συμμετοχή της στον όμιλο. Πράγματι, παράλληλα με τις μετοχές του 49 %, η SFIRS θα αποκτούσε το δικαίωμα εξαγοράς του υπολοίπου 51 % των κοινών μετοχών.
- (34) Κατά τρίτο λόγο, οι ιταλικές αρχές δεσμεύτηκαν να παράσχουν πληροφορίες σχετικά με τα αντισταθμιστικά μέτρα.

⁽⁷⁾ Το σχέδιο προέβλεπε χωριστό βιομηχανικό σχέδιο για την εν λόγω μονάδα.

⁽⁸⁾ Κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων (EE C 244 της 1.10.2004, σ. 2) και Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με την παράταση ισχύος των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων (EE C 156 της 9.7.2009, σ. 3).

⁽⁹⁾ Βλέπε σημείωση 6.

- (35) Κατά τέταρτο λόγο, η Ιταλία επεσήμανε τις ενθαρρυντικές τάσεις που προέκυπταν στους τομείς για τους οποίους η Legler προέβλεπε μέτρα αποκατάστασης της βιωσιμότητας επί τη βάση του σχεδίου αναδιάρθρωσης, όπως περιγράφεται στην αιτιολογική σκέψη 25, την πρόθεση της εταιρείας για την εξεύρεση ιδιωτικών πιστώσεων και ενός νέου μετόχου για να χρηματοδοτήσει τμήμα του σχεδίου, καθώς και τις πρωτοβουλίες που είχαν αναληφθεί ήδη προς αυτή την κατεύθυνση.
- (36) Εν συνεχεία, απαντώντας στις παρατηρήσεις τρίτου ενδιαφερόμενου, οι ιταλικές αρχές επεσήμαιναν ότι το μερίδιο αγοράς της Legler για το 2006 περιοριζόταν στο 0,27%. Προσέδεται επίσης ότι το σχέδιο προέβλεπε, ως αντισταθμιστικό μέτρο, μείωση της παραγωγικής ικανότητας της εταιρείας κατά 22% σε σχέση με το 2006 και κατά 40% σε σχέση με το 2005. Συνεπώς, θεωρούσαν ότι η ενίσχυση δεν θα προκαλούσε στρεβλώσεις του ανταγωνισμού σε βαθμό που να θίγεται το κοινό συμφέρον.
- (37) Στα σχόλιά τους μετά την απόσυρση του σχεδίου αναδιάρθρωσης, οι ιταλικές αρχές προέβλεπαν το επιχείρημα ότι η κεφαλαιοποίηση του χρέους δεν συνιστούσε κρατική ενίσχυση σύμφωνα με το άρθρο 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης, καθώς η SFIRS είχε δράσει σύμφωνα με την αρχή του επενδυτή σε συνθήκες αγοράς. Σύμφωνα με τις ιταλικές αρχές, ένας ιδιώτης επενδυτής θα είχε ενεργήσει κατά τον ίδιο τρόπο για να αποφύγει την πτώχευση και να ανακτήσει τουλάχιστον ένα τμήμα του χρέους του με τον αποτελεσματικότερο τρόπο, κεφαλαιοποιώντας το και αναδιαρρώνοντας την εταιρεία από κοινού με έναν ιδιώτη επενδυτή και μια νέα πίστωση.

V. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

- (38) Σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 του Συμβουλίου⁽¹⁰⁾, το οικείο κράτος μέλος μπορεί να αποσύρει την κοινοποίηση κατά την έννοια του άρθρου 2 σε εύθετο χρόνο, προτού η Επιτροπή λάβει απόφαση σύμφωνα με το άρθρο 4 ή 7.
- (39) Στην περίπτωση αυτή, βάσει του άρθρου 8 παράγραφος 2, η Επιτροπή κηρύσσει λήξασα τη διαδικασία επίσημης έρευνας που ενδεχομένως είχε κινηθεί.
- (40) Η Επιτροπή επισημαίνει ότι η άμεση επιδότηση των 13,2 εκατ. ευρώ δεν διατέθηκε από την Ιταλία και ότι η Ιταλία δεν θα εφαρμόσει το εν λόγω σχέδιο ενίσχυσης. Μετά την απόσυρση του σχεδίου αναδιάρθρωσης, η διαδικασία επίσημης έρευνας που κινήθηκε σε σχέση με το εν λόγω μέτρο δεν υπάρχουν λόγοι να συνεχιστεί.
- (41) Δεδομένου ότι τα άλλα δύο κοινοποιηθέντα μέτρα αναδιάρθρωσης εφαρμόστηκαν παράνομα από την Ιταλία, για να κλείσει η Επιτροπή τη διαδικασία επίσημης έρευνας, πρέπει να καθορίσει αν συνιστούν κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης και, στην περίπτωση αυτή, αν η ενίσχυση αυτή είναι συμβατή με την εσωτερική αγορά.
- (42) Το άρθρο 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης ορίζει ότι ενισχύσεις που χορηγούνται υπό οποιαδήποτε μορφή από τα
- κράτη ή με κρατικούς πόρους και που νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό διά της ευνοϊκής μεταχείρισης ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής είναι ασυμβίβαστες με την εσωτερική αγορά, κατά το μέτρο που επηρεάζουν τις μεταξύ των κρατών μελών συναλλαγές, εκτός αν οι Συνθήκες ορίζουν άλλως.
- (43) Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες, κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης, μια κρατική ενίσχυση πρέπει να χορηγηθεί ή έχει χορηγηθεί σε προβληματική επιχείρηση, πρέπει να αξιολογηθεί η συμβατότητά της βάσει των κατευθυντήριων γραμμών για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση. Η ενίσχυση μπορεί συνεπώς να θεωρηθεί συμβατή βάσει του άρθρου 107 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της Συνθήκης μόνον εάν πληρούνται οι όροι που προβλέπουν οι εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές.

V.1. Ύπαρξη κρατικής ενίσχυσης

Η παράταση, για όλη τη διάρκεια της περιόδου αναδιάρθρωσης, της εγγύησης που χορηγήθηκε ως κρατική ενίσχυση διάσωσης

- (44) Η εγγύηση που χορηγήθηκε ως κρατική ενίσχυση διάσωσης ύψους 13 εκατ. ευρώ δεν καταργήθηκε με τη λήξη της περιόδου των έξι μηνών για την οποία είχε εγκριθεί από την Επιτροπή και παρέμεινε σε ισχύ μετά την απόσυρση της κοινοποίησης του σχεδίου (βλέπε αιτιολογική σκέψη 17).
- (45) Η παράταση της εγγύησης που χορηγήθηκε ως ενίσχυση διάσωσης κοινοποιήθηκε ως μέτρο που επιβαρύνει τους πόρους του αρμόδιου υπουργείου και χρηματοδοτείται από τον κρατικό προϋπολογισμό. Συνεπώς, η ενίσχυση χορηγήθηκε με δημόσιους πόρους και μπορεί να χαρακτηριστεί ως κρατική. Η εγγύηση συνιστούσε επιλεκτικό πλεονέκτημα δεδομένου ότι επέτρεπε στη Legler να έχει πρόσβαση σε χρηματοδοτικούς πόρους τους οποίους δεν θα μπορούσε να αποκομίσει με διαφορετικό τρόπο, λαμβανομένης υπόψη της οικονομικής της κατάστασης. Με τον τρόπο αυτό απήλλαξε τη Legler από δαπάνες με τις οποίες θα έπρεπε να επιβαρυνθεί. Επίσης, επειδή η Legler εφήρμοζε ένα σχέδιο αναδιάρθρωσης με στόχο την παραγωγική δραστηριότητα, η ενίσχυση θα μπορούσε να προκαλέσει στρεβλώσεις του ανταγωνισμού στην αγορά της Ένωσης και να επηρεάσει τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών. Στις παρατηρήσεις του, ένας τρίτος ενδιαφερόμενος επεσήμανε το στρεβλωτικό αποτέλεσμα του μέτρου, υπογραμμίζοντας μάλιστα ότι ο τομέας χαρακτηρίζεται από κατάσταση πλεονάζοντος παραγωγικού δυναμικού.
- (46) Η Επιτροπή θεωρεί, συνεπώς, ότι η παράταση της εγγύησης που χορηγήθηκε ως ενίσχυση διάσωσης, η οποία αντιπροσωπεύει επίσης μέτρο αναδιάρθρωσης, συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης.
- (47) Προκειμένου να προσδιορίσει το ύψος της ενίσχυσης, η Επιτροπή βασίζεται στο σημείο 4.1 στοιχείο α) της ανακοίνωσης της Επιτροπής σχετικά με τις εγγυήσεις⁽¹¹⁾, στο οποίο επισημαίνεται ότι «για επιχειρήσεις που αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσχέρειες, ένας εγγυητής της αγοράς, εφόσον

⁽¹⁰⁾ ΕΕ L 83 της 27.3.1999, σ. 1.

⁽¹¹⁾ Ανακοίνωση της Επιτροπής για την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της Συνθήκης ΕΚ στις κρατικές ενισχύσεις με τη μορφή εγγυήσεων (ΕΕ C 155 της 20.6.2008, σ. 10).

υπήρχε, θα χρέωνε κατά τον χρόνο χορήγησης της εγγύησης υψηλή προμήθεια λαμβάνοντας υπόψη το αναμενόμενο ποσοστό αθέτησης των υποχρεώσεων της επιχείρησης. Στην περίπτωση που η πιθανότητα ο δανειολήπτης να μην είναι σε θέση να εξοφλήσει το δάνειο καθίσταται ιδιαίτερα υψηλή, ενδέχεται να μην υφίσταται τέτοια προμήθεια στην αγορά και μάλιστα σε εξαιρετικές περιπτώσεις το στοιχείο ενίσχυσης της εγγύησης μπορεί να αποδειχθεί ότι είναι ίσο με το ποσό που καλύπτεται πραγματικά από την εν λόγω εγγύηση».

- (48) Λαμβάνοντας υπόψη τις σοβαρές χρηματοοικονομικές δυσκολίες της Legler την εποχή που χορηγήθηκε η εγγύηση (αύξηση των ζημιών, μείωση του κύκλου εργασιών και αρνητική καθαρή θέση, όπως περιγράφεται στις αιτιολογικές σκέψεις 19-21 και 52), η Επιτροπή θεωρεί εξαιρετικά απίθανο να μπορούσε η επιχείρηση να λάβει τραπεζικό δάνειο στην αγορά χωρίς κρατική παρέμβαση· η Επιτροπή συμπεραίνει, συνεπώς, ότι το ύψος της ενίσχυσης αντιστοιχεί στο σύνολο του δανείου (12).

Κεφαλαιοποίηση του χρέους

- (49) Η Επιτροπή επισημαίνει ότι η κεφαλαιοποίηση πραγματοποιήθηκε από τη SFIRS, έναν δημόσιο φορέα του οποίου η περιφέρεια της Σαρδηνίας κατέχει την πλειοψηφία των μετοχών και επί των αποφάσεων του οποίου ασκεί κυρίαρχη επιρροή (13). Η Ιταλία δεν αμφισβήτησε ποτέ το γεγονός αυτό. Η Επιτροπή συμπεραίνει συνεπώς ότι η εν λόγω ενίσχυση μπορεί να χαρακτηριστεί κρατική και χορηγήθηκε με κρατικούς πόρους. Το μέτρο είναι επιλεκτικό, δεδομένου ότι ευνοεί μία μόνο επιχείρηση, τη Legler. Επίσης, επειδή η Legler εφήρμοζε ένα σχέδιο αναδιάρθρωσης με σκοπό την αποκατάσταση της παραγωγικής δραστηριότητας, η ενίσχυση μπορούσε να προκαλέσει στρέβλωση του ανταγωνισμού στην αγορά της Ένωσης και να επηρεάσει τις συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών. Το εν δυνάμει στρεβλωτικό αποτέλεσμα του μέτρου επισημάνθηκε επίσης στις παρατηρήσεις ενός τρίτου ενδιαφερομένου, ο οποίος υπογράμμισε παράλληλα ότι ο τομέας χαρακτηρίζεται από κατάσταση πλεονάζοντος παραγωγικού δυναμικού.
- (50) Η Ιταλία υποστήριξε, αντιθέτως, στα σχόλιά της ότι το εν λόγω μέτρο δεν παρέιχε πλεονέκτημα στη Legler, δεδομένου ότι, κατά την άποψή της, ήταν συμβατό με την αρχή του επενδυτή σε συνθήκες αγοράς.
- (51) Σύμφωνα με την πάγια νομολογία (14), για να διαπιστωθεί αν η Legler αποκόμισε πλεονέκτημα μέσω κρατικών πόρων, πρέπει να προσδιορισθεί αν, σε ανάλογες περιστάσεις, ένας

ιδιώτης επενδυτής με χαρακτηριστικά ανάλογα εκείνων της SFIRS θα ήταν διατεθειμένος να προβεί σε ανάλογη κεφαλαιοποίηση του χρέους, βάσει των διαθέσιμων πληροφοριών και των προβλεπόμενων εξελίξεων την περίοδο κατά την οποία έλαβε χώρα η επέμβαση.

- (52) Καταρχάς, η Επιτροπή επισημαίνει ότι, βάσει των οικονομικών καταστάσεων της Legler, το 2007 το κεφάλαιο της εταιρείας ήταν 1,8 εκατ. ευρώ και η καθαρή της θέση ήταν αρνητική κατά - 16,2 εκατ. ευρώ, οι ζημιές την περίοδο 2003-2007 έφταναν τα 94,9 εκατ. ευρώ και η κατάσταση της εταιρείας παρουσίαζε εμφανή επιδείνωση, με αυξανόμενες ζημιές και μείωση του κύκλου εργασιών.
- (53) Η Επιτροπή επισημαίνει επίσης ότι η SFIRS, παρά την προαναφερθείσα κρίσιμη χρηματοοικονομική κατάσταση, δεν είχε εκπονήσει μια πλήρη ανάλυση της σκοπιμότητας της διαδικασίας ούτε μια αξιολόγηση του κινδύνου. Πράγματι, παρά τα πολλαπλά αιτήματα της Επιτροπής προς αυτήν την κατεύθυνση, οι ιταλικές αρχές δεν υπέβαλαν ποτέ ένα τεκμηριωμένο εναλλακτικό σχέδιο που θα αποδείκνυε ότι η επιλογή της SFIRS ήταν πιο συμφέρουσα από την εκκαθάριση της Legler.
- (54) Ανάλογες παρατηρήσεις διατύπωσε η Κεντρική Τράπεζα της Ιταλίας στην έκθεση (15) που συνέταξε μετά από μια έρευνα για τις δραστηριότητες της SFIRS. Στην εν λόγω έκθεση επικρίνεται η συμπεριφορά της SFIRS λόγω της ελλιπούς της ανάλυσης πριν την κεφαλαιοποίηση του χρέους και για την εγγενή αντίφαση μιας «επένδυσης» χωρίς προοπτικές απόσβεσης.
- (55) Ωστόσο, ακόμη και ανεξάρτητα από την εν λόγω αξιολόγηση, η χρηματοοικονομική κατάσταση της εταιρείας φαίνεται να αποκλείει την πιθανότητα να προέβαινε στην εν λόγω επένδυση ένας επενδυτής σε συνθήκες αγοράς.
- (56) Για τον σκοπό αυτό, η Επιτροπή επισημαίνει επίσης ότι το βιομηχανικό σχέδιο που κοινοποιήθηκε από την επιχείρηση δεν μπορεί να θεωρηθεί ως αξιόπιστη βάση για ρεαλιστική πρόβλεψη της μελλοντικής πορείας της επιχείρησης. Είναι προφανές, από το απλό γεγονός ότι το σχέδιο δεν αφορούσε όλη την περίοδο αναδιάρθρωσης, αλλά μόνον ένα τμήμα της, και δεν περιείχε πληροφορίες για τον τρόπο συνέχισης της αναδιάρθρωσης (βλέπε αιτιολογική σκέψη 23), ότι η έλλειψη πληροφοριών θα απέτρεπε έναν ιδιώτη από την εν λόγω επένδυση.
- (57) Κατά δεύτερο λόγο, δεν μπορεί να αγνοηθεί το γεγονός ότι, σε σχέση με τις συγκεκριμένες προοπτικές ανάκτησης των απαιτήσεων της SFIRS έναντι της Legler, η θέση της SFIRS ως μετόχου είχε αποδυναμωθεί μετά την κεφαλαιοποίηση του χρέους σε σχέση με την προηγούμενη προνομιακή της θέση ως πιστώτριας.
- (58) Η αξία και οι μελλοντικές προοπτικές της μετοχικής συμμετοχής της SFIRS κατά την περίοδο της κεφαλαιοποίησης του χρέους έδειχναν ιδιαίτερα περιορισμένες για να αντισταθμίσουν τους ως άνω κινδύνους, λαμβανομένης κυρίως υπόψη της κρίσιμης χρηματοοικονομικής κατάστασης
- (12) Βλέπε επίσης την απόφαση της Επιτροπής για την υπόθεση C 59/07 της 28ης Οκτωβρίου 2009 σχετικά με τις ενισχύσεις διάθεσης υπέρ της Ixfin (EE L 167 της 1.7.2010, σ. 39).
- (13) Η SFIRS S.p.A. (ενδιάμεσος χρηματοπιστωτικός οργανισμός κατά την έννοια των άρθρων 106 και 107 του νομοθετικού διατάγματος 385 της 1ης Σεπτεμβρίου 1993) υλοποιεί σχέδια και προγράμματα και εκπονεί κατευθυντήριες γραμμές για την αυτόνομη περιφέρεια της Σαρδηνίας με σκοπό την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη της περιοχής. Η SFIRS θεωρείται επιχειρησιακό όργανο της αυτόνομης περιφέρειας της Σαρδηνίας, η οποία κατέχει το 93 % των μετοχών της SFIRS. Η εταιρεία διοικείται από συμβούλιο διευθυντών που διορίζονται από την αυτόνομη περιφέρεια της Σαρδηνίας. Επίσης, η SFIRS υπάγεται στην ίδια αρχή διεύθυνσης και ελέγχου, από την οποία εξαρτάται η διοίκηση της αυτόνομης περιφέρειας της Σαρδηνίας.
- (14) Υπόθεση C-482/99 Γαλλία κατά Επιτροπής, σημείο 70. Υπόθεση C-42/93 Ισπανία κατά Επιτροπής, σημείο 13.
- (15) Υπεβλήθη από την Ιταλία ως συνημμένο στην επιστολή της 29ης Μαΐου 2009.

της επιχείρησης. Αυτό κατεδείχθη από μια έρευνα που εκπόνησε ανεξάρτητος εμπειρογνώμονας για να αξιολογηθεί η αξία της εταιρείας, η οποία ορίσθηκε συμβολικά σε 1 ευρώ.

- (59) Βάσει των ανωτέρω, συνάγεται ότι, όσον αφορά την κεφαλαιοποίηση του χρέους, η SFIRS δεν ενήργησε ως επενδυτής σε φυσιολογικές συνθήκες αγοράς. Ένας ιδιώτης επενδυτής δεν θα προέβαινε σε παρόμοια επένδυση χωρίς μια αξιόπιστη και ρεαλιστική προκαταρκτική αξιολόγηση, από την οποία θα προέκυπτε η σκοπιμότητα της κεφαλαιοποίησης του χρέους, αντί της παραμονής ως προτιμησιακού πιστωτή της εταιρείας.
- (60) Κεφαλαιοποιώντας το χρέος, η SFIRS παρείχε πλεονέκτημα στη Legler.
- (61) Συνεπώς, η εν λόγω κεφαλαιοποίηση συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης.
- (62) Όσον αφορά τον υπολογισμό του ύψους της ενίσχυσης, είναι σκόπιμο να επισημανθεί ότι η έννοια κρατική ενίσχυση περιορίζεται στις ενισχύσεις που χρηματοδοτούνται με δημόσιους πόρους. Το ύψος της ενίσχυσης πρέπει να υπολογίζεται βάσει της αγοραίας αξίας του χρέους που μετετράπη από τη SFIRS σε κεφάλαιο της Legler. Συνεπώς, εάν οι απαιτήσεις της SFIRS έναντι της Legler είχαν ονομαστική αξία 17 εκατ. ευρώ, ενώ την ημέρα πριν την κεφαλαιοποίηση η αγοραία αξία τους ήταν 450 000 ευρώ, η αγοραία αξία της επένδυσης της SFIRS όταν κεφαλαιοποίησε το 85,3 % του συνολικού ποσού του χρέους (ήτοι ονομαστική αξία 14,5 εκατ.) αντιστοιχεί σε αγοραία αξία 383 850 ευρώ (ήτοι στο 85,3 % των 450 000 ευρώ). Συνεπώς, το όφελος από δημόσιους πόρους ήταν 383 850 ευρώ. Η ονομαστική αξία του χρέους που κεφαλαιοποιήθηκε δεν μπορεί, αντιθέτως, να θεωρηθεί ως κέρδος, παρά μόνο με καθαρά λογιστικούς όρους.

V.2. Συμβιβάσιμο της ενίσχυσης με την εσωτερική αγορά

- (63) Επειδή διαπιστώθηκε ότι τα κοινοποιηθέντα μέτρα (δημόσια εγγύηση και κεφαλαιοποίηση του χρέους) συνιστούν κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης, η Επιτροπή οφείλει να αξιολογήσει αν η ενίσχυση είναι συμβιβάσιμη με την εσωτερική αγορά.
- (64) Το συμβιβάσιμο των εν λόγω μέτρων κρατικής ενίσχυσης με την εσωτερική αγορά πρέπει να αξιολογηθεί βάσει των κατευθυντήριων γραμμών για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση.
- (65) Για την εξέταση του συμβιβάσιμου σε σχέση με τη δημόσια εγγύηση, απαιτείται ένας διαχωρισμός μεταξύ, αφενός, της παράτασης της ενίσχυσης διάσωσης και, αφετέρου, της κρατικής ενίσχυσης υπό μορφή μεσοπρόθεσμης εγγύησης, η οποία συνιστά επίσης μέτρο αναδιάρθρωσης (για την περίοδο της αναδιάρθρωσης).
- (66) Όσον αφορά την παράταση της ενίσχυσης διάσωσης, το σημείο 26 των κατευθυντήριων γραμμών ορίζει ότι, σε περι-

πτωση που το κράτος μέλος υποβάλει σχέδιο αναδιάρθρωσης εντός έξι μηνών από την ημερομηνία έγκρισης ή, στην περίπτωση μη κοινοποιηθείσας ενίσχυσης, από την ημερομηνία εφαρμογής του μέτρου, η προθεσμία εντός της οποίας πρέπει να αποπληρωθεί το δάνειο ή να τεθεί τέλος στην εγγύηση παρατείνεται μέχρις ότου η Επιτροπή εκδώσει την απόφασή της σχετικά με το σχέδιο, εκτός εάν η Επιτροπή αποφασίσει ότι αυτή η παράταση δεν είναι δικαιολογημένη.

- (67) Η κοινοποίηση του σχεδίου αναδιάρθρωσης επέτρεπε τη συνέχιση της ενίσχυσης διάσωσης πέραν των έξι μηνών. Ωστόσο, η Ιταλία απέσυρε την κοινοποίηση. Από το σημείο 26 των κατευθυντήριων γραμμών προκύπτει ότι η κοινοποίηση ενός σχεδίου αναδιάρθρωσης αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για τη μη παράταση της ενίσχυσης διάσωσης. Συνεπώς, εάν ένα κοινοποιηθέν σχέδιο αναδιάρθρωσης αποσύρεται εκ των υστέρων, η παράταση της ενίσχυσης διάσωσης πρέπει να διακόπτεται.
- (68) Από την πρακτική λήψης αποφάσεων της Επιτροπής συνάγεται ότι [υποθέσεις Ernault⁽¹⁶⁾ και Huta Cynku⁽¹⁷⁾], εάν δεν έχει υποβληθεί σχέδιο αναδιάρθρωσης ούτε σχέδιο εκκαθάρισης ή, όπως στην εν λόγω περίπτωση, εάν το σχέδιο εκκαθάρισης έχει αποσυρθεί, η ενίσχυση αναδιάρθρωσης δεν μπορεί πλέον να παραταθεί νομίμως μετά την ημερομηνία απόσυρσης της κοινοποίησης του σχεδίου αναδιάρθρωσης εκ μέρους του κράτους μέλους.
- (69) Εφόσον συνιστούσε παράταση της εγγύησης που χορηγήθηκε ως ενίσχυση διάσωσης, η μεσοπρόθεσμη εγγύηση (για την περίοδο του σχεδίου αναδιάρθρωσης) ως κοινοποιηθείσα ενίσχυση αναδιάρθρωσης ήταν συμβιβάσιμη έως την απόσυρση του εν λόγω σχεδίου από την Ιταλία.
- (70) Συνεπώς, θα πρέπει να αξιολογηθεί το συμβιβάσιμο της παραταθείσας εγγύησης που είχε χορηγηθεί ως κρατική ενίσχυση, από την επομένη της ημέρας κατά την οποία η Ιταλία απέσυρε την κοινοποίησή της (ήτοι από την 24η Ιουλίου 2008).

Επιλεξιμότητα της επιχείρησης για την ενίσχυση αναδιάρθρωσης

- (71) Η κρατική ενίσχυση σε μια προβληματική επιχείρηση μπορεί να θεωρηθεί συμβιβάσιμη βάσει του άρθρου 107 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της Συνθήκης μόνον εάν πληρούνται όλοι οι όροι που προβλέπουν οι κατευθυντήριες γραμμές για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση.
- (72) Σύμφωνα με το σημείο 12 στοιχείο α) και το σημείο 14 των εν λόγω κατευθυντήριων γραμμών, επιλέξιμες για ενίσχυση αναδιάρθρωσης είναι μόνο οι προβληματικές επιχειρήσεις.
- (73) Σύμφωνα με το σημείο 9 των κατευθυντήριων γραμμών για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση, η Επιτροπή θεωρεί ότι μια επιχείρηση είναι προβληματική όταν δεν είναι ικανή με δικούς της πόρους ή με πόρους που μπορεί να συγκεντρώσει

⁽¹⁶⁾ Υπόθεση C 32/05 (πρώην N 250/05) της 4ης Απριλίου 2007 (EE L 277 της 20.10.2007, σ. 25).

⁽¹⁷⁾ Υπόθεση C 32/06 (πρώην N 179/2006) της 25ης Σεπτεμβρίου 2007 (EE L 44 της 20.2.2008, σ. 36).

από τους ιδιοκτήτες/μετόχους ή από τους πιστωτές να περιορίσει τις ζημιές, οι οποίες, χωρίς εξωτερική παρέμβαση της δημόσιας αρχής, θα την οδηγούσαν σχεδόν μετά βεβαιότητα στην οικονομική κατάρρευση.

(74) Σύμφωνα με το σημείο 10 των εν λόγω κατευθυντήριων γραμμών, μια επιχείρηση θεωρείται καταρχήν και ανεξαρτήτως μεγέθους προβληματική στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) εάν πρόκειται για εταιρεία περιορισμένης ευθύνης, εφόσον έχει απολεσθεί πάνω από το μισό του εγγεγραμμένου της κεφαλαίου, και άνω του ενός τέταρτου του κεφαλαίου αυτού έχει απολεσθεί κατά τη διάρκεια των δώδεκα τελευταίων μηνών· ή

β) εάν πρόκειται για εταιρεία στην οποία τουλάχιστον ορισμένα μέλη έχουν απεριόριστη ευθύνη για τα χρέη της εταιρείας, εφόσον έχει απολεσθεί πάνω από το μισό του κεφαλαίου της, όπως εμφανίζεται στους λογαριασμούς της εταιρείας, και πάνω από το ένα τέταρτο του κεφαλαίου αυτού έχει απολεσθεί κατά τη διάρκεια των δώδεκα τελευταίων μηνών· ή

γ) ανεξάρτητα από τη μορφή της εταιρείας, εφόσον πληροί τις προϋποθέσεις του εθνικού δικαίου που τη διέπει όσον αφορά την υπαγωγή της σε πτωχευτική διαδικασία.

(75) Συνεπώς, από το σημείο 10 στοιχείο α) των εν λόγω κατευθυντήριων γραμμών προκύπτει ότι, χωρίς εξωτερική παρέμβαση, μια επιχείρηση που έχει απολέσει σημαντικό τμήμα του κεφαλαίου της πρόκειται αναπόφευκτα να διακόψει βραχυπρόθεσμα ή μεσοπρόθεσμα τη δραστηριότητά της. Σε προγενέστερη περίπτωση⁽¹⁸⁾, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, εάν η καθαρή θέση μιας επιχείρησης είναι αρνητική, η υπόθεση της προβληματικής κατάστασης ισχύει κατά μείζονα λόγο. Στην απόφαση *Biria*⁽¹⁹⁾, το Δικαστήριο επιβεβαίωσε επίσης ότι η ουσιαστική μείωση του κεφαλαίου αποτελεί ένδειξη δυσχέρειας και ότι η Επιτροπή δικαίως θεώρησε ότι μια επιχείρηση με αρνητική καθαρή θέση είναι προβληματική.

(76) Η Legler ανταποκρινόταν στο κριτήριο του σημείου 10 στοιχείο α) των κατευθυντήριων γραμμών, δεδομένου ότι είχε αρνητική καθαρή θέση το 2006 (βλέπε αιτιολογική σκέψη 19).

(77) Η Επιτροπή επισημαίνει επίσης ότι η Legler θεωρείτο ήδη προβληματική επιχείρηση κατά την έννοια του σημείου 10 στοιχείο α) των κατευθυντήριων γραμμών στις 22 Μαΐου 2007, όταν εγκρίθηκε η διάσωσή της.

(78) Εν συνεχεία, η χρηματοοικονομική κατάσταση της Legler δεν βελτιώθηκε. Πράγματι, η επιχείρηση κηρύχθηκε σε κατάσταση αφερεγγυότητας από το αρμόδιο δικαστήριο το 2008 (βλέπε αιτιολογική σκέψη 16).

(79) Η Επιτροπή επισημαίνει επίσης ότι η Legler δεν είναι νεοο-σταθείσα επιχείρηση κατά την έννοια του σημείου 12 των κατευθυντήριων γραμμών για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση.

(80) Σύμφωνα με το σημείο 13 των κατευθυντήριων γραμμών για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση, μια εταιρεία που ανήκει σε ευρύτερο επιχειρηματικό όμιλο ή έχει εξαγορασθεί από αυτόν δεν είναι καταρχήν επιλέξιμη για ενισχύσεις διάσωσης ή αναδιάρθρωσης, εκτός εάν μπορεί να αποδειχθεί ότι η εταιρεία έχει εγγενείς δυσχέρειες οι οποίες δεν έχουν προκύψει από την αυθαίρετη κατανομή των δαπανών στο εσωτερικό του ομίλου και ότι οι δυσχέρειες αυτές είναι τόσο σοβαρές ώστε να μην μπορούν να αντιμετωπιστούν από τον ίδιο τον όμιλο.

(81) Η Επιτροπή επισημαίνει ότι η Piltar ήταν απλώς όργανο που δεν ανέπτυξε καμία εμπορική δραστηριότητα πέραν της συμμετοχής στο κεφάλαιο της Legler. Σύμφωνα με τις πληροφορίες που έχει στη διάθεσή της η Επιτροπή, δεν υπάρχουν αποδείξεις του γεγονότος ότι οι δυσκολίες της εταιρείας μπορούσαν να εξαρτώνται από την αυθαίρετη κατανομή των δαπανών στο εσωτερικό του ομίλου. Επίσης, επειδή όλα τα εταιρικά της μερίδια ήταν στην κατοχή ιδιωτών και δεν ανέπτυξε καμία εμπορική δραστηριότητα πέραν της συμμετοχής στο κεφάλαιο της Legler, η Piltar δεν ήταν σε θέση να συνεισφέρει στην αναδιάρθρωση της Legler.

(82) Βάσει των ανωτέρω, συνάγεται ότι πληρούται το σημείο 9 των κατευθυντήριων γραμμών για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση.

(83) Δεδομένου ότι η Legler είναι επιλέξιμη για ενίσχυση αναδιάρθρωσης, πρέπει να αξιολογηθεί αν πληρούνται τα κριτήρια που ορίζουν τα σημεία 32-51 των κατευθυντήριων γραμμών για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση σχετικά με το συμβιβασμό της ενίσχυσης αναδιάρθρωσης.

Συνέπεια της απόσυρσης του σχεδίου για το συμβιβασμό των μέτρων αναδιάρθρωσης

(84) Το σχέδιο αναδιάρθρωσης της Legler αποσύρθηκε ωστόσο από την Ιταλία και, συνεπώς, δεν υφίσταται κανένα σχέδιο αναδιάρθρωσης που να δεσμεύει το κράτος μέλος κατά την έννοια του σημείου 35 των κατευθυντήριων γραμμών για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση. Η Επιτροπή δεν μπορεί συνεπώς να προβεί στην αξιολόγηση της ενίσχυσης που παρανόμως χορηγήθηκε σύμφωνα με τα κριτήρια των σημείων 32-51 των εν λόγω κατευθυντήριων γραμμών.

(85) Επίσης, η Επιτροπή θεωρεί ότι η δημόσια εγγύηση και η κεφαλαιοποίηση του χρέους δεν μπορούν να θεωρηθούν συμβιβασιμες με την εσωτερική αγορά με καμία νομική βάση.

VI. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

(86) Η επίσημη διαδικασία εξέτασης που κινήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 108 παράγραφος 2 της Συνθήκης για την άμεση επιδότηση ύψους 13,2 εκατ. ευρώ πρέπει να κλείσει, λαμβανομένου υπόψη ότι η Ιταλία απέσυρε την κοινοποίησή της και δεν προτίθεται να εφαρμόσει το εν λόγω σχέδιο ενίσχυσης.

⁽¹⁸⁾ Υπόθεση C 38/07 (πρώην NN 45/07) *Arbel Fauvet Rail SA*, της 7ης Οκτωβρίου 2010 (ΕΕ L 238 της 24.10.2007, σ. 17).

⁽¹⁹⁾ *Freistaat Sachsen* κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (T-102/07) και *MB Immobilien Verwaltungs* και *MB System & Co.* (T-120/07) κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

(87) Η Επιτροπή θεωρεί ότι η δημόσια εγγύηση και η κεφαλαιοποίηση του χρέους εμπίπτουν στο πλαίσιο εφαρμογής του άρθρου 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης.

(88) Τα εν λόγω δύο μέτρα εφαρμόστηκαν από την Ιταλία κατά παράβαση του άρθρου 108 σημείο 3 της Συνθήκης.

(89) Σύμφωνα με τη Συνθήκη και την πάγια νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, η Επιτροπή είναι αρμόδια για να αποφασίσει αν το κράτος μέλος οφείλει να καταργήσει ή να τροποποιήσει την ενίσχυση ⁽²⁰⁾, εάν κριθεί μη συμβιβάσιμη με την εσωτερική αγορά. Επίσης, σύμφωνα με την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, στις περιπτώσεις κατά τις οποίες οι ενισχύσεις χαρακτηρίζονται από την Επιτροπή ως μη συμβιβάσιμες με την εσωτερική αγορά, η υποχρέωση κατάργησης της ενίσχυσης, στην οποία υπόκειται το κράτος μέλος, έχει ως στόχο την αποκατάσταση της προηγούμενης κατάστασης ⁽²¹⁾. Το Δικαστήριο έχει αποφανθεί για το ζήτημα αυτό ότι ο εν λόγω στόχος επιτυγχάνεται όταν ο δικαιούχος επιστρέψει τα ποσά που του χορηγήθηκαν ως παράνομες ενισχύσεις, χάνοντας έτσι το πλεονέκτημα από το οποίο είχε επωφεληθεί στην αγορά έναντι των ανταγωνιστών του, αποκαθιστώντας την κατάσταση που ίσχυε πριν τη χορήγηση της ενίσχυσης ⁽²²⁾.

(90) Δυνάμει της εν λόγω νομολογίας, το άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/99 του Συμβουλίου ⁽²³⁾ ορίζει ότι «Σε περίπτωση αρνητικής απόφασης για υπόθεση παράνομων ενισχύσεων, η Επιτροπή αποφασίζει την εκ μέρους του οικείου κράτους μέλους λήψη όλων των αναγκαίων μέτρων για την ανάκτηση της ενίσχυσης από τον δικαιούχο».

(91) Συνεπώς, εφόσον τα εν λόγω μέτρα πρέπει να θεωρηθούν παράνομες και μη συμβιβάσιμες με την εσωτερική αγορά ενισχύσεις, τα ποσά των δύο μέτρων, ύψους 13 εκατ. και 383 850 ευρώ αντιστοίχως, πρέπει να επιστραφούν, προκειμένου να αποκατασταθεί η κατάσταση της αγοράς πριν τη χορήγηση των ενισχύσεων.

(92) Όσον αφορά τη δημόσια εγγύηση, η ανάκτηση θα πρέπει να ισχύσει από την επομένη της απόσυρσης της κοινοποίησης ενίσχυσης αναδιάρθρωσης εκ μέρους της Ιταλίας, ήτοι από την 24η Ιουλίου 2008, και να περιλαμβάνει τους τόκους έως την τελική ανάκτηση.

(93) Όσον αφορά την κεφαλαιοποίηση του χρέους, η ανάκτηση θα πρέπει να ισχύσει από τη στιγμή που διετέθη στον δικαιούχο η ενίσχυση, ήτοι από τις 31 Μαΐου 2007, και να περιλαμβάνει τους τόκους έως την τελική ανάκτηση.

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η επίσημη διαδικασία έρευνας που κινήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 108 παράγραφος 2 της Συνθήκης, σχετικά με την άμεση επιδότηση ύψους 13,2 εκατ. ευρώ υπέρ της εταιρείας Legler S.p.A., περατώνεται.

⁽²⁰⁾ Υπόθεση C-70/72, Επιτροπή κατά Γερμανίας, σημείο 13.

⁽²¹⁾ Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-278/92, C-279/92 και C-280/92, Ισπανία κατά Επιτροπής, σημείο 75.

⁽²²⁾ Υπόθεση C-70/75, Βέλγιο κατά Επιτροπής, σημεία 64-65.

⁽²³⁾ ΕΕ L 83 της 27.3.1999, σ. 1.

Άρθρο 2

Η δημόσια εγγύηση ύψους 13 εκατ. ευρώ και η κεφαλαιοποίηση του χρέους ύψους 383 850 ευρώ, οι οποίες χορηγήθηκαν από την Ιταλία κατά παράβαση του άρθρου 108 παράγραφος 3 της Συνθήκης υπέρ της εταιρείας Legler S.p.A., συνιστούν κρατικές ενισχύσεις μη συμβιβάσιμες με την εσωτερική αγορά.

Άρθρο 3

1. Η Ιταλία προβαίνει στην ανάκτηση από τον δικαιούχο των ενισχύσεων που αναφέρονται στο άρθρο 2.

2. Οι προς ανάκτηση ενισχύσεις περιλαμβάνουν τους τόκους έως την τελική ανάκτηση.

Όσον αφορά τη δημόσια εγγύηση, οι εν λόγω τόκοι υπολογίζονται από την επομένη της απόσυρσης της κοινοποίησης της ενίσχυσης αναδιάρθρωσης εκ μέρους της Ιταλίας.

Όσον αφορά την κεφαλαιοποίηση του χρέους, οι εν λόγω τόκοι υπολογίζονται από την ημέρα κατά την οποία διετέθη στον δικαιούχο η ενίσχυση.

3. Οι τόκοι υπολογίζονται επί σύνθετης βάσης σύμφωνα με το κεφάλαιο V του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 794/2004 της Επιτροπής ⁽²⁴⁾ και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 271/2008 της Επιτροπής ⁽²⁵⁾, που τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 794/2004.

4. Η Ιταλία ακυρώνει, από την ημερομηνία κοινοποίησης της παρούσας απόφασης, όλες τις πληρωμές που προβλέπονται για τις ενισχύσεις οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 2.

Άρθρο 4

1. Η ανάκτηση των ενισχύσεων που αναφέρονται στο άρθρο 2 είναι άμεση και πραγματική.

2. Η Ιταλία φροντίζει για την εκτέλεση της παρούσας απόφασης εντός τεσσάρων μηνών από την ημερομηνία της κοινοποίησής της.

Άρθρο 5

1. Εντός δύο μηνών από την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης, η Ιταλία διαβιβάζει στην Επιτροπή τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) το συνολικό ποσό (κεφάλαιο και τόκους) που πρέπει να ανακτηθεί από τον δικαιούχο·

β) λεπτομερή περιγραφή των μέτρων που έχει ήδη λάβει και προβλέπει να λάβει προς συμμόρφωση με την παρούσα απόφαση·

γ) τα έγγραφα που βεβαιώνουν ότι ο δικαιούχος έχει υποχρεωθεί να επιστρέψει την ενίσχυση.

⁽²⁴⁾ ΕΕ L 140 της 30.4.2004, σ. 1.

⁽²⁵⁾ ΕΕ L 82 της 25.3.2008, σ. 1.

2. Η Ιταλία ενημερώνει την Επιτροπή για την εξέλιξη των εθνικών μέτρων που έχει λάβει κατ' εκτέλεση της παρούσας απόφασης, μέχρι την πλήρη ανάκτηση της ενίσχυσης που αναφέρεται στο άρθρο 2. Διαβιβάζει πάραυτα, με απλή αίτηση της Επιτροπής, τα στοιχεία σχετικά με τα μέτρα που έχει ήδη λάβει και προβλέπει για να συμμορφωθεί προς την παρούσα απόφαση. Παρέχει εξάλλου λεπτομερείς πληροφορίες όσον αφορά το ποσό της ενίσχυσης και των τόκων που έχει ήδη ανακτήσει από τον δικαιούχο.

Άρθρο 6

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ιταλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 23 Μαρτίου 2011.

Για την Επιτροπή
Joaquín ALMUNIA
Αντιπρόεδρος
